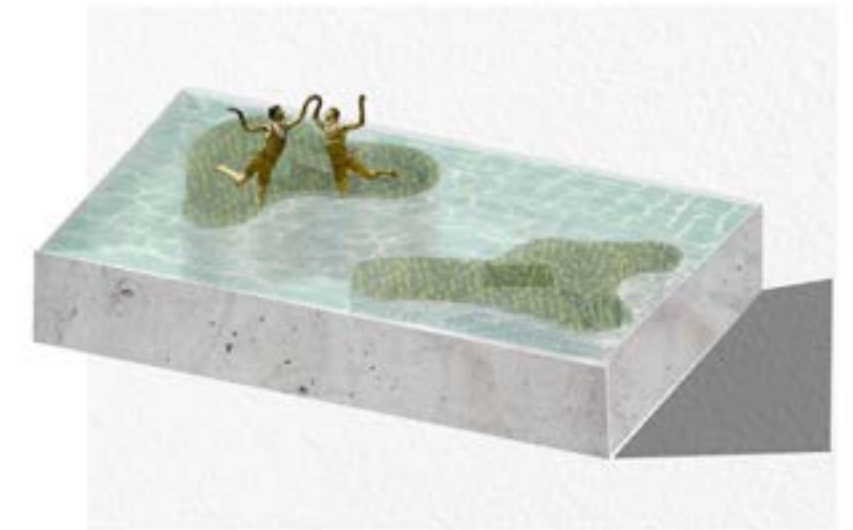

MOT VATTNET

Det går inte längre att bada i hamnen. Det var länge sen nu. Havet höjer sig och på pelare tronar det lockande rena vattnet. De röda, blanka kakelplattorna löper som ett band ut från kajen, mot badvattnet som man längtar till.

Man byter om inne vid stranden och vandrar vägen ut, ser mosaiken i betongfundamenten spegla havsytan. Den upphöjda piedestalen, opraktisk på alla sätt och vis. Inte mobil utan fast och orörlig, distanserad. En medveten otillgänglighet påminner om att badvattnet inte längre finns i överflöd. Vilken roll spelar det, när allt man vill är att få doppa sig?

Badet

Badet är en invertering av ett poolområde. Istället för en kaklad golvyta med nedsänka bassänger utgör vattnet själva ramen för badområdet. Vistelseytorna utgörs av fördjupningar, som ut- och invända kullar täckta av växtlighet. Platsen blir en lek med förväntningar, där jorden blir nedsänkt och omgiven av det upphöjda havet.

Artefakten

Artefakten är en lek med nivåerna. Precis som badet är upphöjt ovanför havsnivån, och marken är nedsänkt i poolen så hamnar även den kroppslika figuren i gränsen mellan elementen. Genom att vara förankrad i botten men samtidigt flyta kan den följa med i vattnets höjdskillnader. De röda kakelplattorna rör sig dit i form av fotsteg och innanför konturerna på figuren växer gräs.

Du ligger på rygg i en stilla sjö. Himlen höjer sig ovanför men istället för att låta kroppen vidröra vattnet ligger du på gräs. Vattendraget innesluter gräset, höjer sig ovanför det. Kroppen befinner sig under ytan men utan att vidröra den, du känner bara vattnets massa omkring dig.